

MORWOWY (1) ai

Oba o jasne.

sg n N morwow(e). ◇ [pl I f morwow(e)mi.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „morwa” ‘Morus L. drzewo i owoc morwy’: [Też gdy wwarzyfz liście wespółk s fkcorczkami Morwowemi [żorawinowemi FalZioł I 85b] w winie [...] boleść zębowa wmierza SienHerb 104b.]

Zestawienie: »morwowe drzewo« = Morus L. (RostSł); morus Mącz: Morus, Morwowe drzewo. Mącz 233b; [O Morwach. MORwowe drzewo iest maćicy winney bárzo podobne swoim fpořobem Cresc 1571 430, 373; Volck Lll3v].

Synonimy: zest.: »moralowy drzewo«, morus, morwa.

Cf 2. MOROWY, [MORWI]

AKtt